

221. Nær Kysten paa Fyen.

(Mit Sommerhjem.)

Caroline Recke-Madsen.

Allegretto.

1. Nær Kysten paa Fyen, — der hvor Frugter og Blomster i Klyn - ge

hen - ryk-ke mit Syn, — lig-ger Gaarden, hvor-om jeg vil syn - ge.

Hvor Bøgene staa langs den lille og rislen-de Aa og de flitti-ge Møllehjul

gaa, — hvor Sø - en blaa-ner og Bakken skraaner, og Vej - en bug-ter sig

frem, — hvor Fuglen bygger i Lundens Skygger, der ligger et yn-digt Hjem.

2. Hør Leernes Klang,
 Hør de Høstfolk, hvor synge de glade!
 Se Kornet paa Vang
 Drager læssevis ind i den Lade!
 Blandt Blomster og Krat
 Lege Smaapiger Skjul og Tagfat,
 Medens Droslerne synge god Nat!
 Og Klokken klinger
 Fra By og bringer
 Os Bud, at Solen gaar ned;
 Sig Svanen vugger
 I Søvn og sukker, —
 Den sukker af Ensomhed.

3. Men held dette Hjem!
 Her er To, som i Kjærlighed bygge;
 Alt fandt vi hos dem,
 Der var Fred, der var Fromhed og Hygge.
 Hid stævned vi fro
 Til den smilende, landlige Bo,
 Til de gjæstfri og venlige To! —
 Men sig Eder,
 Hvad Gaarden hedder,
 Det vil vi ikke, fordi
 Derhen, vi frygte,
 Alverden søgte,
 Og Freden var da forbi.